

faa en bedre Skolehygiejne, og navnlig, at den ærede Minister skulde tage Anledning til, som hans Forgænger har gjort, at hjælpe os et Skridt fremad ved forskellige administrative Foranstaltninger, saa kan jeg ganske slutte mig til ham.

Jeg vil saa kun gøre en ganske lille Bemærkning til det ærede Medlem for Assens (Berntsen). Der har været talt ret meget om det Forsvar, han fremførte for de daarlige Tilstande i Skolen. Det ærede Medlem er jo Formand for et Sogneraadovre paa Fyn, og Medlem af Amtsraadet, og har i det hele en stor Indflydelse paa sin Egn. Jeg vil henstille til det ærede Medlem, at han benytter denne Indflydelse til at forbedre Vejene derovre i gamle Assens Amt, saa at Børnene ikke mere skulle gaa med Træskostøvler, naar de skulle i Skole.

H. Madsen: Vi ere blevne mindede af den ærede Formand om ikke at udbrede os for meget — Tiden trækker jo ud —, og jeg skal tage denne Henstilling til Følge. Den ærede Minister gjorde ligeledes opmærksom paa, at man ikke burde fremsætte for mange Ønsker, det vilde kun have til Følge, at saa opnaaede man intet. Jeg skal søge at rette mig efter denne Henstilling. Jeg har dog et Par Ønsker at omtale — der er vel ikke stor Sandsynlighed for, at jeg faar Medhold i dem. Naar den ærede Minister er bleven opmærksom paa, at der er Uvillie i Befolkningen mod, at Børnene skulle gaa i Skole, efter at de ere konfirmerede, er det noget, som jeg har haft Anledning til at erfare ikke saa sjældent. Folk kunne nemlig ikke forstaa, at de, naar Børnene ere konfirmerede, skulle mulkteres, fordi de udeblive i Dagene indtil den 1. Maj. Det kan blive ikke saa lille et Beløb. Hvis de have forsømt en eller to Dage de foregaaende Maaneder, er Mulkten løbet op til 1 Kr. om Dagen, og dersom der saa er 14 Skoledage i April Maaned, bliver det 14 Kr., de komme til at betale. Jeg har erfare, at mange ere misfornøjede med dette, og jeg har som Medlem af Skoledirektionen set adskillige Andragender om Fritagelse for disse Mulkter. Men Loven paabyder jo, at de skulle betales, og der er intet at gøre derved, disse Andragender kunne ikke imødekommes. Jeg skal tilføje, at efter min Erfaring, ere Skolemynighederne, Skolekommission og Skoledirektion ikke i nogen høj Grad villige til at imødekomme saadanne Andragender.

Naar det er nævnt af adskillige ærede

Talere og ogsaa af den ærede Minister, at Skoleloven er bleven modtagen med Velvillie af Befolkningen, maa jeg sige, at det kan jo være saaledes, hvor de ere kendte, og jeg skal ogsaa indrømme, at fra Kommunalbestyrelsernes Side er Skoleloven bleven modtagen, uden at der har lydt store Indvendinger imod den, hvad Bekostningen angaar. Skønt der er Kommuner, der have faaet ikke saa lidt større Udgifter end tidligere, have de dog taget godt imod den, vel af Hensyn til, at den var et Fremskridt paa Skolens Omraade. Men at Befolkningen ikke i alle Henseender har modtaget den med Velvillie, har jeg ikke saa faa Eksempler paa. Det ærede Medlem for Randers Amts 1ste Valgkreds (Moestrup) og det ærede Medlem for Bornholms Amts 2den Valgkreds (Ingvard Jensen) udtalte, at de vare Modstandere af Skolemulkter. Adskillige ærede Medlemmer vide fra tidligere Tid, at jeg er heller ingen Ven deraf, og jeg har Erfaring for, at den aller største Part af Befolkningen er misfornøjet dermed, og i særlig Grad misfornøjet med, at denne Skolelov har skærpet Bøderne i Stedet for at lempe dem. Der kom saaledes til mig forleden Dag en Mand, som siger til mig: „Kan Du ikke give mig et godt Raad? Jeg er i en svær Forlegenhed. Hvad skal jeg gøre med en svag Pige, jeg har? Jeg har søgt at faa hende udskreven af Skolen, hun er 14 Aar i Vinter og er svagelig. Hun har i flere Aar lidt af en Sygdom, der kaldes St. Veitsdans, og jeg har haft Lægeerklæringer i den Retning, som jeg har overgivet Skolekommissionen, hun taaler ikke Mødgang og Anstrengelse, og saa snart hun kommer fra Skole, kan jeg mærke, at hun bliver daarlig. Men jeg har faaet Afslag. Jeg bliver mulkteret hver Dag, fordi Pigen ikke kommer. Hvad skal jeg gøre?“ „Ja, Loven giver Skolekommissionen Ret til at kræve, at Pigen skal komme i Skolen.“ „Er der ingen Mulighed for at komme bort fra det?“ „Nej, du skulde, da Pigen var 12 Aar gammel, have benyttet din Ret til at forlange hende udskreven til Hjemmeundervisning.“ „Ja, det har jeg ikke været opmærksom paa.“ Der er ingen Tvivl om, at denne Mand vilde have sørget godt for sit Barn. Han er i enhver Henseende en hæderlig Mand. Han er Sognefoged for Resten, og det er jo ikke de daarligste Folk, man tager til den Bestilling. Naar nu Skoleloven er saa streng, at den ikke tillader, at en Fader faar en saadan Myndighed over sit Barn, et svagt Barn til-